

ASL-49

Wali-u-Allah Matted

- Kashur Chihil Assar

۱۳۱۴

- Mohammudi Press Lahore

- 1365 H

- 32 pages

بہترین سلسلہ الہامی چون فل بیانہ و شیدائی من
گر چہ پی راہ سوی مطلب است راہ امام بعد ان اقرب است

الحمد لله والمنة

اندین زبان سرت اقران این کتابت اسرار کو بہر بار یعنی

49

کاشی چیل اسرار

مترجمہ عارف بابہ ولی اللہ

حسب ایما

مَا لِيَا اَمِيْنُ كَسْتُمْ نِيكَ دِيُو كَا اِيْكَوْ
بجسٹن تمام

حافظ محمد عسکرت اللہ صاحب اصنام مسجد کاڈ پور

بماہ جمادی الثانی ۱۳۶۵ طبع کر دہ

نقد و طبع ۱۰۰۰

(در مطبع دیں محمدی واقع لاہور طبع شد)

قیمت ۲۰

waliullah Hattori
Kashir Chilit Asrar
(Kashmir) کاشی چیل اسرار
Mohammed Khan Lahori
B65 H
32 pages
49 - 452

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله وصحبه
وعلى آله وأصحابه الطاهرين المعصومين قال العارف الصالح
والإمام الحقاني والفردوس والفي صباه في الإسلام والميراث في العالمين
قدس الله تعالى عنهم وأفاض علينا من فضله

ی که قنار ان عشقت فایز از مال و مثال
والله ان حضرت را از خود و جنت ملال

ع

چو ی که قنار ان چنان مال دنیا خوش کران
مفسر چنان سلیمت آسمان چنانی علم
عارف کن و چه چه چنان قمران فرشتن چنانی
عشقه چهر چانه سبتن مزه ون نو آسمان
ذکره چانه هند چو و تهرنت شو چان بلبلن
ذاکرن هند نغمه کیوزی سوس زرته انوی
ژی کران گلزاران سبزی کتو پوشه باغ
طوطه میرم کل گیت چنانی ماعرفنا و انی
بنه چانه ذات پاک خاکسی پٹ ناف چو
کما لخص کیا نقش اقم و التخص بامت نام
یم برین چان چمنی سرترا و تم لبو مرتب
ما یم چان عشقن تا ابد تم زنده رود

چان جنت چنانی دیوانه فخرن کران
ساکولت ز شری ون علمن کرمت هم
مدیرن جبر انیا که باه بدستن چنانی
حال حیران براندسی چان سرچند اند
زور تلمت و نده چوک سبیلن تل گشتن
و صیحه بوشه شری تل چنانی می همک گوی
و شمنس از نیم چس که با و ناوان تل تل
لا مکان کر اوت نه جاباه که با خدا چوک غنی
ننه کم کم جلوه تراون کیا هز گلزار کو
کهنونه کانه انسانی می و نهونه کانه صاحب علم
مر جبابه مرتب با تم لبو متش صمد مر جبابه
کمان هم چان غمن موجودی هم زاده نه رود

يم غموت عشقه شهينه چايز رط نه لرسگاه
 بچمپتن جانن نراني چو پو پو په اندر اسل
 داد چالوي دادلن چاينني دادن دوا
 زانو تم غم دامه يم يم اک به عشقن جام چو
 باوه نوشي چان زان چان بد صاحب کمال
 زوتنه سرندي بويا دن باوه نوش چاينني
 شاه بهمان تمننا جان فشاني باريا

پخمس نه کور مادر زاد کيا غم
 نازير اووت گرس اندر پچه معلوم
 ذکره چانه سيسي کي پور نم جوي
 زانه داود وچو معروف جنيدی کيا به کو
 جان فروشي چون عمار وچو سلمان بلال
 لادناه نغام بکيا جان فروشن چاينني
 چوم تمننا چوم تمننا کيا ه سنا مطلب ليا

فتله دل افتاب وي است

کعبه جان خاک راه کوي است

۲۵

قيله دل مهر و تنس باره سندن
 بان تاون زلف پچا نک خواه
 حسن رو تاون نه دین تراوه و نه
 جله بان چارن کماني پر شکن
 بس گرفتاراه بعالم کر منوي
 گلرخ هند گل و نل از روی او
 داوه نمسنده و تران کم دهره چي
 عشقه ناران باره سندن داد کيا به
 غم تسندی چوي دادادی لدن

کعبه جان خاک کوش باره سندن
 آوه راون از محبت عالمه
 موی تراون نه کفرن کر ظهور
 تیر باران بلا فر عاشقن
 زلفه کند نس چوي تشد فر منوي
 ساري هنر زندگی از چوي او
 بی دین هنره دهره نپه پره چي
 نگین شین تشن جا کيا به
 دو که تسندی و که وی نامزد

عاشقن آری نه جز وی گانه خبر
عاشقن هندن چو کون سوی پوی و

درب
نار و

ارباب ذوق در عجم تو آرمیده اند
وز شادی و غم دو عالم میباید اند

ک

بیس چایانی د و کس نه غمسن سببی قرار
لکوان شراب حسن و جمالت مین نشه
بیمیم نه ون دتوی ته بیس جانو سلخه گو
کی اک دوتا و فان نه کن چان جانو
عاشق نه عشقه سنا و نه من نه و نه بر و نه
از ناز یار و محنت ایغبار که خلاص
دبشت سو جان جان مکان لامکان کوک
زو و لو که دل دلو که نه سین پیمیل عشق
عشقن غمسن نشد چو علی شاه همتنوی

نشن و ان بهانی بهو سو کهن غمزن فرار
مول ناره هندن نه یانو چو حورن متن نشه
مردارنی نشه سو تروی دور رنجه گو
ن ناره فی اگران چیه نه د و ن عاملن نظر
تراوت به خایقاه هندن مینر کهنی
غم غم چیه بیم یوان نشه چان چیه یان
کی که نه می زجام بقا دانه دانه جوک
و نه ننک نام و کبر و چوک سر چال عشق
روزانل مشن به چو بد لوک دمتوی

هر آن جان که غمسنش بر وی زغم نیست
ندمیش در دو عالم جز ندیم نیست

ک

بیس نش جان جانن غم فروی نه
ندامت نه پیشمانی سو بهت گو
د دوی کین بدرد او دل و جان

نشن و ان عاملن منر کهنه تروی نه
سین ان تا و ناه نش یاونس پو
سن نه اسنوی نند چونه جان

جهانس جلوه دت چو می سافیه
 زه محرم نه نوی کر بکت زه محرم
 به آسن جانو پاپن کتو زه طهر چو
 زه در دریای وحدت فی دت پان
 سرس از سر معنی با خبر چو
 فنا گهر بحر وحدت پس فنا کو
 سین بازاه مده پهم کن مده بر ما
 بهمت مارک لبکنه مطلباه زاه
 شہ ہمدان بہمت چو می عاتاہ

وچیس نے کور مادر زاد کیاہ عم
 پس ناووت گرس اندر چہ معلوم
 گمہ سین بن بہمت کر نورہ فر چو
 کمک آسی دنی کتہ در عرفان
 سو سر از ستادی عم بخبر چو
 سوروشن باط زانی کیاہ سنا کو
 یکجہ شیدنی پٹ چو بہن جا
 بہمت کر چوک بہمت زاه ہونزہ
 بہمت نے چیس لی نہ مطلباه زاه

راحت ارخواہی بیا بادرد او ہماز شو
 دولت رجوی برو با عشق او جانبار شو

بد گہری راحت و بسین شہ تمسند داولہ
 عشق نوی سامانہ جانباری نہ تیری چہ لوند
 بت و پس پاپن تگ کو تہ نات مول پنگہ فل
 کوت کالہ کارنی ہند باط تہ ما دک سیم ہند
 جان تن نہ کفر و دین ات و تہ اندر طہرہ چو
 کانٹہ ہند با پھن کھوان مردار تن چوک کو خوار
 چوک تھدہ آ لکو تہ پارو چو می تہ بہمت آشیان

بد تر شک دولت گزہ نور عشق او شب و روز
 مول سہ بدنامی تہ پیراوت زہ ہم سامانہ روز
 پنگہ فل ترا ویشہ کانی پازہ سند پروان تل
 زندہ پانی زندنی صاحب دل ہند باط مر
 عشق چوک ساری بر باد دین چو کاس دوی
 تل و دو بر آسمان شہبازہ کر جانک سگار
 والدہ اشکی رتک تہ واتاہ کد مکان کر لامکان

دانه چونز لاسکاتک چوک ته مارن یاد یاد
دست چو دروازه سینه ت شا بهدانش تهر

لامکانس سٹ مکان کر کاونی اندر مہر
یس نزاری کو علی شاہ سویت تختس کھنوی

۷۷

گر آتش فراقتن با صبر یاد بود
اندوه اشتیاقش در دیده خار بود

صبر تن عشقه نارس اک انہ نو و مان چو
بدوی سو عاشق نشاک ساغنهاہ کھٹی بان
بدوی سواک پرواہ مش از حسن خویش تراو
دروازہ کے کرک پاٹ دل بردش تری کپاہ
مشکس نہ متسدس متاقتی چھہ کاہہ برتا
بد ساسہ و انسو کا فر عشق او پیئی بوی
شویم ز روی شادی پٹ عالمس نژدے
از آسمان نہ کھتر بھی تھدا سہم چکے چاو
ہر ت جان نہ شاہ ہمدان ندین چہ جان مہچا

تیزی بہہ شوقہ خارس کلزار سی تان چو
لووڑی سو جامن ہو لوٹنی دل و جان
سائن فدائین جان اکس اندر سو ماوی
اندر آٹھ بکوی ناد بدست کمن اری زہ
دریای عشقی انتو بالکل لبس نہ آنت
کو ساکن سوا نذر کامل نہ مرد و خوشوی
بد بوزہ بو نیم مادر باری ازل
عشقہ شہیدی بیت بد آسہی مہ نہ ناو
ات ڈالہ ذوالجلال سر چہہ و چہہ ہونند چہا

۷۸

عارفان سر خدا ان کہ و صحر اشتونند
رہز پر شور و شباب ز کف ریاشتونند

عارف صاحب حال کو کہہ او بوزوی
سر سبین چو کہ معلوم ڈکہ لائن تی کوس
نارہ و دست نغره بابت نیمہ پیرہ تراون

آہ شور و نشہ مطلب و نہ بالو بوزو
معنی سورہ طہ ظاہر اندیرت اسو
زالہ ناوان فلکن نہ نالہ ملکن داوان

یوسف جان بلامت ز تابیت بیده
مرصردل این دکه کروی نشه فرعون
لیو که انعام الهی نه نثار است بهت ای
قدسیو و ابوتقاره اسه فرمائی پال
عشق نازن تر راه اک تاره اندر لبو هاست
ننه پندان یینه کو طهر جوینه و تخی سو گهران

شادی پاکیه هر غم نند لخب با وزن
صدق موسی دیهوی نه بد مضاک کفر
عالم کرمه خوشی نه خوشی غم بیداری
نفس و دل میل یوانی بوزنی کلرین الو
کر نه کوشن خر کوشن نشه اک زنگن پی
کن ده ذکره فکره سان و پیه پیلخ پهران

از لغات قدم حضرت اسما کتود
وز شمانت کرم صورت ایشانود

آسو کشت کن نند زن پرده زینت راوه نو
چو کزین باغش فرغ لوی گل نه پیل و پیه بی
مهر محبت دل ایل و فاقه اونی
بر انده چی مزه چی آتی سار ش ساری کدا
مو که روان لوح و خلیل باونی بمنت کمال
یار کانی پتر عشقه نازن بهی وین
کاتب حکمت کدان بر ط کجه کمن خط و خال
قطره بدر یا بیت غم جوئی گلتخی گمت
پیت کثرن او بار سانو سانو پهرند پار سانو
شاه پندان نظر کر بیده و ان عالین

باطنا ظاهرین رخ نه مو که و پیه بن نه بن
غم بو نفس بر فغ نلوی آسو نه پان بالکی
دکر کن کبر و جهود کافرن لیشه پونی
پهرم که پهرم هر و ت آینه دان خدا
گانی عاد و منو و نرک پوان تا وان جلال
سور و مار کن دمن جانوارن نه سمن
صفحسی کراوان صفا غیر کنوی کو دل
ننه عجب کمر حیطه پیه پیه و دم بهت حین
دویم یوت طهر کروی ت من غم بازه زانو
سجده دت هر کانه ذراه کنوی و پهن من

نهندان جانفشان که قدم بر فنا نهانند
بر خواران در دهر صر ساری غمناز نهانند

دادن دو کهن بندوی سپهر تن نعمت کو نهان
سر ظاهر سپهر سپهر نه و در غم بطور دل
رجهه بار بار و بوی طبیعت چو زلزله
فاش نما و نان تنش ز اهل چیه
ارغم لانا و نان چیه سهاه ذوق و شوق کوک
تل خیره فل منگان بلبه نیله بل توان
مرداره سی کثیف ز بهوش لت کو دی دنی
دار الفناء سی پشه نزار مار سی
بر سره قناعت دولت قدم دیک

جانباز نهانی بهر مرن زنده پانه جان
آشته وانه بیت سران کرن گهر تن نخل
باری چیه غم منگان نه بزاری کران و له
غم لوح دل بهیلت کو دی ماسوی کویه
منانه خدا چیه دماه بان سو جام چپوک
از مدین و فایده ش هر صفا تالان
بامت بملک عشق و محبت بکین هانه
بان چپوک واره کاره بدار الفزاسه
بامت علی شهن تره تر نه برز متوک

نقاب غز اگر یک خم ز روی خود بر اندازی
هزاران بیدل ز سر سودا بپند در سر اندازی

ببین جان عاشق نه ماره ناوچی ساسنی نهان
پیه پر اکاش بدوی و اش کد متقی کلاه و دن
یکه زن غیر نش عین مرز بهیتن کرک کین
مکھی باوک عیان بنیم هوا الله هو الله
لکه تارک مه دلدار و مه بد حجم سی مهربانی

سود لبر برفته بد تراوی تاوی اک جان غافل
کنوی غم زلفه کند ماون گنه دور عابد کر اطن
دکھی نه و بهنداه نه مستوق و موکھون و ناوک
به کر اکمل کفر و دینچه پی خزان سطر طلسمه
ببینی بواز خوشی بار و کرک می برز قربانی

گئے مرہ صوچ کاسک یعنی آرمہ مریا نو
گر ہم جنت مرہ دوزخ ہو وچہیں آہمنہ فتح چانو
علمداری جلو داری کرن ہن مرہ ملک حاتی
منہ ہدان برس حانیں ٹھی پریان گد لاری

کدھم سر مشرقہ چانہ رلمہ پدا فتابس گرافو
پی زن و زس و کہہ چانو مرہ دوزخ جنتھارانو
لکھک می فترس اندر کرک پید مرہ مہربانی
رواکر لسن ہمہ حاجت دہ دادن تمندن دارو

دیلے راکر زعم عشقش سر موئے خیر باشد
ز شرف بلای دوست بروی صدا اثر باشد

۱۱

میس کی لسن متشد ذراہ اک و کہتہ داوی پو
میس تم غم کی مرنان زلفن پریشانی
وکی کیاہ دلبریں میاں گل سوری سانی چو
نہ گھن کر مری چھی جا سو شاہنشہ چو پروا
کدیس لسن سلطانہ سوری پیری چھی چھ
نہ زماران رنجہ ستوی جاہ و کج و نصیب ہی
برہ برہ فیر نہ سینن یہ دولت زاہنی نہ پوز
نہ آخر پرہ سینن ندانی سرائی مہنی
علی شاہو لبک کو ہرہ ڈو گاہ کر قدم بکر

ونس مو کہہ مہربان رس لسن بہت نشانہ کو
سونام ونگہ کفر و دین ایمان کہنتہ نوزانی
دل من کر پائی لسن سو کر غم نار منقل پو
خیال خام بن متشد چو گشتن پاوشاہن جا
زہرت زندگی دل دادلہ تہا چہتہ دہ نہ ہی
خطر سن دل محبت دوزخہ چھی دولت اگر خوی
بہت کر فیر ناہ ہو جاہی کسی ارہ برکت نہ
تہنڈن دریا چہ حیرانی رن آگر چھو دانا
رؤس گنڈن چو لسن کہو ر و کدوی مہنی

ہر سر سرے کر سر عشقش والہ و شبدا شود
از بد و نیک وجود خویش نایر و ا شود

۱۲

بیسندوی سر سر عشقش بتندی شد اکروی

لسن مٹھوی ساروی تم غم کر باکوی پروا برو

بست در جان دلس گلوله نمشد آینه تاو
 نیک نامی گشتری یکن کت نهیت در واری
 آجیوایی گشتری در ظلمت یلود کاشش
 حل مسئله گشتری پو طهر پاشان پان
 ابر کوی پیک آبه پوراه اکله پو میت فطره تاو
 ناگناه بدوی و گیس اندر اچھی فانی سپین
 جایه جایه سنجیده پنهان شهرت پیه
 گاسه نهی دی دی علی شاهو کھٹاک کونا بهار

گوشه نت اندر پو لکن منس ارمان در او
 مل ملامت من چیه بدنامی عاشقباری
 اچھی طشت پاش نشه و چیه خواجهرن پاش
 کتر فنا پاش نشه چھی جان پاش سیت زان
 یک بدر یادک برت پان بله زه تل تی تاو
 نویتش پاش بی فحماه پرنه لون کھٹاک
 شور و غوغا و نهو نهو نهو نهو نهو نهو
 غمزه نهو نهو فکره نهو نهو نهو نهو نهو نهو

دوتن دل در عجم او میزوه با جهان راسته
 که ترا در سر این سود نشد سودا

۱۲۵

کاله و نوخم و نده داده و نده میان روی
 و پوسه می پانه میانی پانه نادانوسه
 تنها پادشهن چوئی ابره کتر دولت عجم
 راز و نهو نهو نهو نهو نهو نهو نهو نهو
 نشوینن یاره نهی کت گشتری نهو نهو نهو
 فطره فی سودیا ال کتسه ان توتو بانه
 ساره غمزه پنهو نهو نهو نهو نهو نهو نهو
 چهره خیر کتر چهره دلس کیا بهو جمال

کونه حال کونه کینه ای غمزه سوی نهی
 دولت و تاج سلیمان بکدامانه و نه
 می نهو نهو نهو نهو نهو نهو نهو نهو
 سوی بوکاران نهو نهو نهو نهو نهو نهو
 نهو نهو نهو نهو نهو نهو نهو نهو نهو
 فطره چی و النجه اندر کره دریاخانه
 لکه اکه نهو نهو نهو نهو نهو نهو نهو
 نهو نهو نهو نهو نهو نهو نهو نهو نهو

عشقوی لاف دوان از شہ سجدان چہو کیاہ | یہ دُن مہیا نو نُن دُن ہبہ ہو سار کیاہ

خوش آن سرے کہ پود ذوق سیر نادیدہ
بچشم دل اسخ ہزار آن سرا دیدہ

۱۲۵

یمن چہو سیر درون کار چہو مرجہا مننی
چہہ اندرہ وارہ دخی کن شکس عدس
و فایہ پت چہہ رکت بر تو لان تم چہہ پیران
بین پردتہ چہہ لایان گہرک اسی تہا ایدو
جہا نو لان نہ چہہ بدو و فایہ ہند سیرہ دراک
اکس اکس کھشہ سی بلہ ہرک یہ زدنہ صبور
ہو ان شہن نہ چہو کھی نار کھسان زدنہ تبا
فنا گہران چہہ بقا اس کنوی کڈونا و ان
کران چہہ زہر فادورنہ مجازہ نشہ پوان
بہوان چہہ شوقہ تہ ذوق شراب مال مال
فوٹان چہہ شیشہ ظہر زان چہہ نکو با
بنان چہو شش سو بلی انان چہہ مہسی می

و چہان چہہ اندرہ ہم اسرار چہو مرجہا مننی
دوان نظر چہہ ہرن کن مشن نہ چہو ک یادیں
جہانہ ساسہ بدی غم دُن دکن مارن
چہو امتحان یہ نمایان گہرک اسی تہا ایدو
پتو دیان چہہ می سیتا تھے تہا دلبرہ اک
صفا ہوکتہ ولتہ رای تہا زہ ہنت خلعت
دوان نہ ساسہ بدی زدنہ چہو باد صبا
فولان گٹہ تہ منری چہو منن نہ صالکو گوش
بقا کوئی چہہ سکر نہ شراب شیرہ جوان
خرابہ منرہ نہ ماوان سو خوش تھا چہو جمال
رٹان چہہ فریہ کوٹھن جا و چہان چہہ نور ضیا
چہوان سو می زہ چنی چہو ک علی تہو ہے ہے

نقاب کبر پار و زدی اگر از روی یکشاید
ہزار ان بیدل و شہد از ہر سوی برقص اید

+ ۱۵۵

رخش بر فہ تیرا وی سو موکھن با پی تیرا
نرن ہن ساسہ بیدل مخرخان انی کیاہ کیاہ

نسنز ز مایه زینس پ پ پ ز ن اک پ واه تراو
 دلی متسده مهرک و او زوک متسافتی تی او
 خوشی شادی چه نسنز غم چه ادن ک نسنز مرم
 چه کم کم دل دین هم غم غم سرات ضم طرایس منر
 گمت هی ساسه حیران خیال من ام کری بران
 لبان مفتی خزان چها لدان بخت کوبان چها
 مهر بانی من و رگاهه کریم غم به دولت من
 علی نشه و تهره تی بر کورون هو بیخه بندل کر

و زه خا که کهری گلشن ته کم کم نوره فت ماو
 بهود دودون عشقه نارن جان پ کلازاسی باو
 قوی نسنز فکر دی ذب کرش مبدم دیو دم
 کم ن جانن به یانه دن از ن نهجسی حسابس منر
 ایکنه عشقنوی مشکاه من نو آرزو بران
 بمس دن سالیستی یون لانی باوان نشان چها
 زبنت تالوتی لادن من کارن ته آلودن
 بنان نسنز هیو ایکن اندرسان کور کور دلب

چون جمال او نظر بر روی تابان میکند
 آفتاب از رشک حسرتش روی پنهان میکند

کجا

بینه شتو پالین چه پانی حسنجو حشمو و چهان
 بینه افتالین بخت پ زلف خم نراون تباو
 غفله پ لایان به چه هم ابر و کما نو نشه نتر
 پنجهی پران بوجیم نسن ناروی بار و دوان
 آسمان تابان نو نه ان غم پان به چهوی
 سروه کل و ت و ت کهرانی تی چه چه منده چه
 جان نه ت دت میلین کسی مرس انسی سپن
 زو موزه مو طه موش ن ملس طفران گریان

تنه تی و چه و چه نپون و تبه هو چه منده چه
 تنه کراوان می پریشان ابره لوزه زن شو و او
 چهوم دل و جانن ته ایوان آ یوانی دن کبر
 غم زدن آسمانی مازالیک به زن هو ان
 اس دیان چه نسنه به به آسمانو جیف چه
 بینه اندر یانغ نسن سرو خرا مالش و چهان
 سوی کوی ته هو چه غنیمت غله ایزان لانت دین
 کمره شونده کباه سنا سو خلوت سلطان تیران

زود چه کبیا به سوید کری علی شاه قبول | پیشکش کرد مهر بانی به پی کثر مول

۱۶

لے لیج روح پرورد و کراج روح نام
بوی حیات از نفست میل من مدام

داوه باوئی بود کلو سوخته اک هوا و
تری چوک کونون ته چوک و نی پها
چوک داوه واتون ته مقامات قدین
فاصد ته صبحکوی ته بجان نیمه پیره ری
دربار سی بدس ته بتان داوه واتوی
یم فو طمتی فقیرن ته نادار مضطرن
جیرانچے و ته سو میت نه گنو چو دور
وینساره گیس چو پرا نده نشه دور گمنو
گمنو چو زالفن د یوس سبت بخرس
کو طه چپسته دروون نه پین و د خوار گو
ژ بد چپسته تا امید گنت برانته گانه نش
بس چیم کونی نظرم خزانسه کبیا چھونی
فضلا و صد رنخ چو دوان چو د کوی نوی

وله روز ته سوز بود ته ته روح بدان و
روز نه میا کوبو پرتان نی چوئی چھون
تر نشه بتن بندوی ته ته ساقی کنت مین
سار و ته راختکته دوان فیض بهره ته
عرضه فقیر و شد ته کرن چو گنته کنوی
لر تو سلام ته چو روانی پوان پرن
واتان نه خدش ته بدرگاه چھون
ولمنو چو حرصنی ته چو لو بو سو گمنوی
گو منت چو لا علاج سو سٹھا چاره کبیا کرس
وت مطلق لبان نه سٹھا به قرار گو
لاران وه قضای چو پاران و ته گمنش
دون عالم گز بکنه کطل کامیه یا غنی
لارن علی شهو به بی نازه و اتنوی

نقد حیات خواهی جان کن فدای جانان
کاینست در عشق آیین مهر ربابان

۱۷

د مده که ترک شه روزن مژدن مه لبرن هر شامه ان اتس چي شوقه منت چي هم پست دلچ پنهان چي نه کاسان آسج سدرکته جا نوازي حيران چي پواتي ميدل بو خن چي ران لايان يله چي ناله چيوک شيم بدگنت و راي نيشه چي نرودو بش کس کسيت چي و زان سوخت چي تو لاله چي يله نتي نصيبي و تيره دوستي نه زان وخته مطلبو ته ميلو مطلب بکته هازيار هم مطلبين شريان چي ختم زه کهرن نه وصل غفله هيات و تي نتر کوت کند دس کهرن مستر ميند نه نشه چي گل نه گنت علي شاه	ات بندگي پنهان چي تکرمت عايشو چي در ياري بدس پست زو پيش نواني خيم جاني چي پنهان نه دل عشقي کروکته عاشق چي شوقه مانته لرون کن کاسه دوان کانه پوشتک نه پايه ات شايه و الجاله زن گنگي چي پنهان نيران هم عشقي شود و ده بوي خوش هان کياه غزني ميند تراو و تات و ته نشانه کرين چي پنهان هم مطلبين نه ميلن لک ختم چي چي اجبار صل کهرن چي متن کهنه هم علم کره پنهان حاصل کاماه نه گان نه هر ديو اني مدد منگ نعم کهنه خوش چي و فتن کل ناشي سوگاه
---	--

تا چند درد عشقش دارم نهفتنه در جان
پنهان چه دارم اتس چون و ديت پنهان

۱۵

اندريه شوقه دادوي کوتاه رن فتن کياه ات دادوي نه دارو کت فکره کوس لارو ات دادوي و انو هرگز چو و بده و ان مي بجه رنسي مو و چي ايه پنهان بکاتي	ده فتن چي چي نيران ن نار دل کهن کياه فرسوده چي کهرن مي بهوده کويه سارو ات دادوي و دادو و لوي زه جان جان بش پاني چي بدگنت تر نه افه و تات کاتي
--	--

بِسَ اِنْ بَابِشِ نَشِ كَهَنَهْ سَنَدِ مِی بَی آو
 طَهْرَتَنَدِ جَالِسِ اَسْنِ مِی اَسْتَهْ گَو
 زَو بَابِشِ كَدَتِ مِی اَسَانِ بَیْتِ نِیازَه
 تَاخَانَهْ نَشَهْ مِی عَمِ تَزَادَانِ شَهْ كَمِ كَمِ دَمِ
 مَانِ مِی كَمِ كَمِ كَمِ كَمِ رَا نَهْ دِنِ چَوِ بَدِ آو
 مِی مِی نَهْ مَانِ فَرَا نِ حَرِ مَانِ مِی نَهْ دَوِ رِی
 بَی بَابِشِ نَشَهْ هَوِی مِرَوْنِ لَبِ مِی عَلِی شَاه

كُوسِی مِی مِی مِی مِی مِی مِی مِی مِی مِی
 پَالِشِ مِی مِی مِی مِی مِی مِی مِی مِی مِی
 جَابِشِ جِیَا تِیَاهْ مِی مِی مِی مِی مِی مِی مِی
 اَتِ عَمِ مِی مِی مِی مِی مِی مِی مِی مِی مِی
 پِرِ وَا نَهْ حَكْمِ كُوسِی مِی مِی مِی مِی مِی
 مِی مِی مِی مِی مِی مِی مِی مِی مِی مِی
 مِی مِی مِی مِی مِی مِی مِی مِی مِی مِی

از کت بار خیش می یام و مادام بوی بار
 در میان خون دل و جانم همی گیرد کنار

۱۶

مِی نَشَهْ سَا نَهْ سَا نَهْ بَوِی مِی مِی مِی مِی
 چَوِ مِی مِی مِی مِی مِی مِی مِی مِی مِی
 بَطَوِ نَهْ مِی مِی مِی مِی مِی مِی مِی مِی
 دِلِ مِی مِی مِی مِی مِی مِی مِی مِی مِی
 عَالِ مِی مِی مِی مِی مِی مِی مِی مِی مِی
 لَبِ مِی مِی مِی مِی مِی مِی مِی مِی مِی

چَوِ مِی مِی مِی مِی مِی مِی مِی مِی مِی
 دِلِ مِی مِی مِی مِی مِی مِی مِی مِی مِی
 عَالِ مِی مِی مِی مِی مِی مِی مِی مِی مِی
 لَبِ مِی مِی مِی مِی مِی مِی مِی مِی مِی
 مِی مِی مِی مِی مِی مِی مِی مِی مِی مِی
 مِی مِی مِی مِی مِی مِی مِی مِی مِی مِی
 مِی مِی مِی مِی مِی مِی مِی مِی مِی مِی

عاشقان عکس خست در همه شبها مینند
 سر سودای تو در سینه هویدا مینند

۲۱

عاشق هر موه که چانوی چو چین رخ جمال
 بس و نش جانو تمنا دلسی منتر کمال

بُیس اکھاء و اتوزہ نش اک نفساہ ان لولن
 بسہ چالین شہوٹہ ہوسن مریدنی آسی
 عشقہ دادی چاچنی دگ چہ و اون سردار
 غمہ چانک تالین کرہ وون لول چالین سورہ
 سترہیم بوزہ تھی غمہ چہ پران خطا وون
 چہو کیشہ ساری ننت اینہ ہون چہ چہ
 شوہ منتقلہ و دہ دن و رانی کھنوکھ تبا
 دب ونگ نیک بدس چہ و سبت نہ بران
 ساکن ولسہ پویش تختہ دین چہو رضا
 بھکتہ محنت و فقر کیمہ تھی خرقہ چہن
 سرہ کرمت شہ ہمدان چہو محنت الجتہ
 پی چہ انداندازی ان کل تہ قول چہو ژوارو

سو کہ منتس نش چہو بریں پیا زہ جہان نش وون
 سرہ سی متر چہنہ دنیا اچھتی پوہ کاری
 جتہ الماوی اندر چہونہ خوان بیت کاہنہ وون
 حضرت موسی سند شگلوک گوہوی بوزہ
 ناوہ والوی سرہ سپان دہ چہک نش بران
 مطلب کو شہو امہ اینہ منہ ہون چہ چہ
 مشکنی دارا نانی چہوک اوہی باد صبا
 یلہ دل تلونہ نشہ چہ کوہی پاک کران
 ات وندوت بیہ پری شہو پاروی چہو خزا
 روح حضرت علیہی غم امہ اندری چہ چہان
 گنجہ جی وند رنجہ چہ پیارہ رتوی چہنہ
 کندنی نہرہ پیارہ کہنہ مہ نہوارو لارو

۲۱

اے خوش اندم کاین دل از غوغا قدم بیرون نشند
 در رضای قدسیان جان خیمہ بر گردون زند

وہ نہ کر کیاہ کتہ کرتہ مریت وایم
 دل کدم کو رقبہ اندرہ بنری کن ونبہ
 نشدرو پانثروی ایو نہ ژور طوقون
 ہمتک و غفل کل دنتھی و غم تر تراوہ لہ

غفلت کو چاکور ظم نہ لکھل تراون ہم
 زومہ و غم قدسین نش خیمہ سمانس ونبہ
 جیمہ لرمی و زم قی دل و غم وون لامکان
 ہیات سمانسی پط پتہ اقتالچ مہر

خیمہ درشن جایہ بندہ الفتکوسوی کڈھہ در
و کہر خمیس شو قو میجو کرس دفع طناب
مکر کھالز لد چو نفانی نہ ظلمانی نہ آو
مہور کن بدوی بونہ نش بکھہ پھرن بسکی
لفسکو لو بونشہ آسس خلاصی اک دما
جسمکس کریر لدی ساری خطر تراوت نہ نہ
بت مرس ہن سہ دنی لت برو نہیش طاقیت
اولی از باغ الفت خوش ہو او او اہ چوس شو
ساز عشق نغمہ توجید سانو و این یبہ
نفسی کم پید علی شاہس ثجی پاوت نثرن

دیتہ تاند رُبوبیت مہدان عزت آو ناو
عشق کی قہم آسس تہمتی سینن جہوتاب
روح روحانی جہوتہ ات روحی ام تھاو باو
حضرت موسیٰ اسی سینن مارولس پکے
از ملک رلامکان جہوتہ تہدی دُن دما
دُٹ تولی بر آسمان ریای جہون جہوم منے
صحت ریاری تہپ جہادنی منفی دنیا
عُتکس کُتس بہت چس تاج قبائل کو
شوق سازند تہندوی نالہ کم موزون دہ
لت دژن ملس نہ افلاطونہ نثرن حکرن

ہر سحر کہ بوی لطفش دل بہالا میکشد
صورت موبوم را خط برین و ما میکشد

۲۲

جہم دلس ہر صبحہ نثر بوی مہور و کم دوان
تاپ مہلس بوان سی بد مہربانی و چین
دایہ پانے لیس نثرن رگاہہ سوزن جالوز
زومہ زانپانس یقینکسی جہود راطن بکان
کج حاج غیزتک سنن دُن نہ پاک کراو
نالوس نلس طجی دل خوش سین جہوی دُن نالان

بت خیالی صورتس نہتھی نہنان نہتھی نوان
زان بچار پس چچان جیم فضیحی یا کہ چچین
روزہ کر حیرتہ نارس کوکس کڈہ ہے نبر
دل کہسان اریا کے کریری نہ جیم نہتھی بکان
نفسہ بہ امک کالفس تہ دیونی ام مارا پو
پوشہ باغن اندری کم زمالہ ماران نوان

ما سوایح زال چنین اندرین تختی کیه
زلفه کندن تنندی پیدایش نهادن کیه
جوده برن تنندی زبان رحمت تراونی
کاینک تاربت اسرار زانو تن آسی
رازه هونرن تنندی کرل شنه سهدان سنگار

کشتک میدانه تننم تراوه دریاوی پیه
نور روچون جوده ماران راوه کیمت فیضی
خته جانن خاکین پیمس صفس و ت ناونی
خاکه مری کو تراناه تن لدون سن دسی
و نه ناوان نن تن سن چوین سرن من معنه زار

۲۳

اگر تو بر سر کوبیش دے گذریانی
کنوز غیب دو عالم بیک نظریانی

ژده چیه ژده تنسره بدو دماه پکت تنه
خرانه باطنکی دون بهانی ژده دے
بجه نه در که سندی برک چه کونر ژده پان
چو نوره چانه نشه ژانک ملاکین نه نه
چیه لامکانه ژده لایان ندایه چیه تنه
سکی ژده علمکه بک لدون بی دی
دزی ژده پرده تنه هند شدن بی او نه
فولی ژده اندوزوک باغ مشک دنی ژده سوکياه
بن ژده سارکمالی نه چیه کامنی نه کتھاه
چو نخته بد ژده تنسره براند چه بدی شای
ژدن مینوت نه علی شاه امی بره نشه زاه

کری کرم ژده سو بدو کوئی نظرتنه پیه
ژده نه کرشن تنه تاپون تنی پنی تنه پیه
سره برک سروباه ژده بچیر سوپن پان
بیان ژده پانه نشه چو بی زوک ستمع نه ونی
تنه بوز نوی ژده نی بل کو بر ژدی کتنه
کهنوی ژده مپوه و صا کو نو چو و صلسی
تمبر ژده عشقنه تارح کوئی پیه بدوی
ژده صبحه قته تنسره بدو لن بیی واواه
ژک ژده بدوه سو بدو براند لیک تنه ژده و فها
چو نخته بد سو رتی بیس بی دی شای
برن چو فیضه بی ربار به کرامی نشه زاه

کهر چو رحمته سده چو نان است چو پخته

لواه سرما زه لیکن نتوی شه پس چو دانه

۲۵۲

تو کان گوهر کافی و جوهر لونی
چه کافش لونی که ز کافش ز لونی هر لونی

زه کان گوهر کافی نه نو نکوی جوهر
بهیون زه طوافش کرمک چه بهیون
سرین هنری نه لره چوک سپنجتوی شه می ختم
بلکته نه تر فیس کن یککته زه به به پویه
زه که نه آده نه نه وانی زه به به پیکال
بی جمال دون هند زه زاکلی چو دون
کما کن چو سرین تن بیان چاه نه لهر
تند غیر گنجی قبا زه مهر و چشمن
علم چه عز نه چاکچ دکر مری لذل
بوی خزان زنا بخت بیون کار نه عمل
به شکلی نه که تران حل چو حیرتک و سوک

چه کافش لونی نه کرمک به آدمی برتر
زمینیس زه چه سمان زمینیس لونی
صفا ته صافی به خشت زه می کمت کم کم
ژ و ما کو دس نه ز پر کار دمی به به پویه
صفت زه کن نه نه پوشت زه خند زه خند
سو کو متوی نه چه پر کار بر نقطه زه یون
خو اچیس زه به به خزان به پیک مستور
زه علمه مانکه نه هند چوک مودل فیه سس
صفا اکس صغسه منس غر ز به چوک شیل
زه سوی خزان به چه اندر سکه نه نه نه
علی شه زه ممدت بلکته چو پرا لونی

۲۵۳

کر بر اندازد ز مانی از جمال خود و نقاب
از بخت در کوف رود پنج خود و کتاب

برفه بد لر زس زراوی نه نوک ماون مه
فهری اندر هوا واه مهر کوی کد قی رهن

منده بهی قبا به نس کر به نیت به به به
نبد خالمن شه زمینیس کرد و زنی لاحت

<p>جلوہ حسن کو کسی ساتھ سو تھاوی تایل در دہ پیالہ نمند کقطرہ زوس آسین پہ وصلہ لذت نمند کسیر تاش و تیر نہ جان تاسیج کر مستیہ پیدایہ پوری کو پیون می بہ نمند می نمکو چن بیکہ نہ غفلت تلی غمزدن جادی لدن ندن تندن تھنہ حال دودہ تھند و گرمی باز تھن مولی رھن کیا ہن چانوی پھوپانو کو بیاری و دھچی کیا ہر بہ ہند راہ ہونرس لا رہن پدن پو علامہ پد و علی شہ کو فنا موثر زن خستہ</p>	<p>سلسیلہ شش بھمی کر جان طوبی اک شہل کو سو سو خود تا قیامت سو سو پس لیس چہ ست نہ پس نہ شش چہ پس شش شاک نہ دون زندہ پد و تا ابد وزن کتر شکستہ می رندی کر پیروی در گاہہ و امک ای ولی بد تھن اقبال آسن زیادہ دینک و الجلال زاہتہ اندر خوابت ہو کھ زاہدی عمرہ تھن تہ مایہ ہند وی تاپ تادون زھا و کاری پو جھمی خرابی جانسی جاناسی ہن ان دوی فطرہ ہو دریا وہ سی بی آب مبلوی آبہ سی</p>
---	---

۲۶۵
 بر جان مستمندان داعی ز غم نہادند
 کز سوزان دو عالم در حیرت اوفتادند

<p>دل پہو تھتھے غریب دود سو داغوانی دروازہ سی ٹھھی شش عالم لیان نہ اک جو مشکاہ زلف معشوق دون عالمن پوانی دولت ہی بیونا تہاڈان چہ ساسہ دیاس منسانی تندن لاحت تھان نہ ہن پھو دربارہ جی مژہ ہند مشکاہ مین تہاڈاؤ</p>	<p>تہو حیرت زہ عالم جھمی ز دزی پوانی نادارنی گداین سوئی اٹھو سین نہ کیاہ کو آور تھنی زہ سمسار جھمی عشقہ غم پھوانی وندان دین نہ جان خان کران جھکم ڈاں لچھہ تھری ہیمہ ژالان پس یاد حق تھن پھو پزکن لبین نہ انسان کن پو تھوی تھن ناؤ</p>
--	--

یم یاری نه دښان فلوانه نش منی چھی
 انسان جو واصلن ناودنیای منی آتے
 نفس گره کھستے سالک چھ تل ہونے
 زانن یہ نفس ظالم پڑ نا کچ بلایا
 عشقہ متن نشدن پھی غیر تک تون جا

نم آمتی چھ اعلیٰ نم زن نه زامننی چھی
 یم ان گنہ من نه ان بن حاصل من جو پھیا
 لافم نه پھنج زاه نش چھی اخصه دوانی
 دپ رچھہ من تل پنا منس از خیر اس خدایا
 پانس علی ستن باط چار ان چھہ ماری کتے

میان آب جیانی و آب مے جونی
 فران گنجی روان فافه درنگ و پونی

۲۷

منری زہ آب جیانی زہ تریشہ تریشہ کران
 زہ کو چنی جو دنیوی کن کیت پھو مہ دلہ
 زہ زلفہ مشکہ تسبیح کر تان چھہ لو اند
 یوان اوی زہ لبینہ حبیبہ ستر بوایہ
 زہ مایہ اندرہ نہوی چانومحایہ ناوان
 دمانہ چانہ بحیروت چھہ کئی کم دار
 نہ ونوی پھو ز ملکوت زہ روخان پرور
 زہ وصلہ پوشہ تھری ہند لری کمت پشا
 بنی زہ مجلس خاصہ سندسی اثنوی

خرانہ تل زہ کئی پھوی وان زہ فافہ مران
 سو کو چھہ اصلہ کئی زہی کران زہ ات نہ نظر
 زہ نزلہ بادہ گنہ پھی دما عسی ہندی
 زہ زلفہ اندرہ تسندی اکھاہ نہ چھہ مہیہ
 دپان زہ اصل و فرع پھی زہ بخیر راوان
 زہ مشکہ آدرنی چھی زہ زھا دون دار
 طبیعتک تہ ہواک گمان زہ جای ضرور
 زہ بوی نہ کھمت پھو گے ہندوی پوشتا
 وکھی دنی تہ نش تھا و ہدایتک زہ نوی

دلو افقے زہ دماہ اک چیلن مہن زہ خودی
 خدا بین جو علی شاہ اوی خودی پھہ بدی

تا بنفشانی دین و این از جان جهان
از جهان و جان بنیانی فیض اندر سر جان

جانانه دیناوه نشه یانه سالک دل دن
لکته انت یا بوجه و تخصی هر صکس و تخته زلی
بهری زخم دمت نوانی انت دیک ان کتو کال
برام چو کن افکن کن تراوت لپون پهن دین لخواه
چار و این نش کر شو و حاجت تی پت نور
زمانی هم سایه من کرو و بجلوت دیم
بیدن ساقی هموش و تن همه سازند زبان
بادش عشقش لکھانی پهی سو پژه لاری یی
کاسه سکه هوز و علی شاهن ته آتش عشق یار

تا نه سر جانشی کر فیض عم و دوشوی بن
واقفی سراونی خوش و اوزن صبحک دلی
بدنه تن کیشراه لک و ک جانشی جسم ملال
نل ستوا سما نوی پت کن و فاه کر راحه
رازه هوزن بومی سبز کن کت زماهی و
سهرن پرن فین هنده ویدارک کچه عم
و ادلت عاشقن فی راحت دل سوز جان
دیده نه دل شکست کز سن نه زو وندن
دیم کاسر کاسه زلفی کوسین و ن عین یار

سیرهای عشقش والا بود همیشه
ظل جلال حکمش بر ما بود همیشه

نفس عشقه راز هوزن و فته و دودهدی چه
فرمان اسی کرن و او در حکمی اسی دراک
دل بیدن هندی کر مند سند جلال
بس حشکوی چو شهباز نس و ان مبه نس چگونه
مشکھی شو طره هندی بس بس و نندای

بد چو بس همیشه اقبال نس نه لدیدی چھی
پهی بخته بد اسی و ن سیر اسی چه تره زما
نی جایه کزنوی جای وادی نسند جان
ننه نی نموسی نیب و لیشن چه کونه کونه
نس بدم و ن سیت کم عنبره انبر دراک

بس غفلت و دل بیت حشمت نیت انبو پو
 نس نامه لک جلیب ترمت نہ کاہہ ہوا
 پو کترش بوحث پی نس دوتی نہ ذاتن
 تو بی چہ اندرہ نس عرفا کی تہند لوز
 ہم و پھونہ متند و روی ہون عالم سوان گو
 بیت جابہ جابوئی کر عشق نس نہ شوران
 عشق تر ز دزدہ بز ساعتہ نہ اک ہوا
 چہوی میلہ متوتند وی رامت نہ فلوا
 سودا ز دہ پن غم ستمزین تسز مای
 در کاہہ نسری پٹ کر قہ پانہ نس علی شاہ
 زاہ سوی ارشی نہ در باریم ہم و پھوی ہن بان

نس ناوہ سی لکوی ناہ سوی نس نشہ جدا گو
 زانی فقط سونا واہ حاصل نس چہوناوی
 پش پانی پنی باو ووت راوانس این
 سی عارفن دھنی گے اندر س کر مکہ راوہ
 بس حشمتی ذک کاش ڈادی سویشون گو
 لذت ہمیشہ نت بھی راحت تنگ نہ سورک
 بد لغت الہی نہ شاہنشہ ہیہ واہ واہ
 افتاب کی سو پٹن ذرہ زن گت ہویدا
 کھٹ کھٹ اٹھ منن پی نن گے نہ فط فیضا
 بورت کہ عشقہ مجلس بھی منہمہ نہ راہ
 سرکاری چہ بد ڈال کالین خودی گتہ ہن فان

گر نسیم وادی اسرار خواہی نن گداز
 اور تجلانی کمال بار خواہی جان بہار

بد کتر ہی اسرار کے میدا کنوی زہ خوش ہوا
 باتنای تنسای نقای ذوالجلال
 زوڑہ طھر معشوقہ سند پو تن نیم قید خان
 دشمن جان غم زہ ہم طھر بارہ سنہرہ ہی و
 رندی در کاہہ ہندن بار جابازی لگی

چہوی بدن کالین زہ مارم تن کجاون ناروا
 چہوی زوس گدن گرتی نن جان نی دین جان
 قید خانچ لرنہ دوس لرمیدہ در باجلان جان
 سر نہ کمر دشمن بھتی یاری باو کس کتہ
 کر قہ کرن زہ عشق بازی برہ زہ بازی نہ لگی

مول ربابی زاهدن نو دانه ننت درگاه پو
 هم با آن باره سترن دار کردن ترا و سر
 نهم ستوا سما نوی بر پت کن کله کد مر حبا
 کت مکر لذت جیج د نوایی زن غنچه دار
 روح قدسی فیض نشی ن سیر جانک نهاد و
 شمس پو پیرس بهک پت ت ده شانی نادان
 بدونی روزک این شش چشمه تر پرت هکنه زاک

پیشکش فی ڈال بڈاک ر دو روز و نهی پو
 شش سرفرازی کرک اقبال شش نوی زیر
 مبر و سلیم و رضا اس امتوی پد مرتبا
 استغنی گنا از جنت کباه حاج کج بکد
 حره سکوی نه لو بکوی کر بر اکمن پت مو بکو
 ای نشه سجدان سوا یواناه همه کیوان شت بیان
 زهبت زهبت تراوت این نشه یزهرنگ لاک

آنکه از سایه لطف تو نشانی یابد
 هر که بید رخ تو تازد روانی یابد

بیهوش رحمت چانی مهره چایوک شهلای
 نته شش پت مژه چانی دولوی ترا و ماه
 تریشنه متوجانه وصال کو زده کونی بل چو لیان
 و نه و نه چانه خیال نه دوان هم چیده و نی
 داده چایک مژه کر زانه سویس دل نتموی
 سوک نه شش لبته چو چایس غمه نکس آسان
 و لسی گو به گمان مبه غمه چایک مژه ترا و
 صفته دوره ناک و نی شش چیه شیان
 غمه و نت نه داده بر نوی نشه سجدان دل

لوه سوی دیشنه چانی لبه ز و نازه فوری
 مژه نی سوک نه رحمت تهنه مبه می بیهو ما
 پیشکش پرت دسی سوی کل عالم هو لیان
 قدس پرت قدس غم چمه مژوری نوی
 لبه دلت سو به پس مرداده چانی ز منوی
 افزون شش دسی شش بو طه چایک امکان
 کنه نه زانان چو خزانه بکماں کس کت را و
 رسی پرت رسی شش غمه چایچ همه زبان
 چوین با پس نشه در مان انچه تته با پس دل

پخته میانی دلکن دلبره چیم چان کلن | چانه دژش نه بله تی غم دینا مژدن

صبح دولت مدار مشرق رویت روزی
جان ز هجران شود اندر سر مویت روزی

کاش بیه مشرقه چانی بیه سوی کته دوما
ز وچه آمنت بسته ن امده وره کره سوی
نعلی مغربه چانی پیومه و نخی بون رو
دل چو نوگر مهره چایوک کره خون نس حنیه نا
بخته میا بک ناپه دانه کسیر فلو زبری
دور که تریشه ننی چان تریشه کیت دین
غم لطفه چانه چو که لده چو اکهاه نس گنوی
دره ای چانه طهی دوشه همدالسن زو
برانت چمن زو مونس با بدن بیهیری

دکه نه یوما دلبره سانی بیه سوی کته دوما
کله کوتاه میلده باهوه چوپانی یا یو
کله آختر نه یوما چانی پروه تراکم گیاه کو
گومه نینه چانه عذراچ چو نریمان بونه نا
بوزه بدوی ز فتولی دوهه که خوشخبری
میلده شربت دوهه که غم کوله بیه چانه نین
دوهه که چانه زه چو چینه سو کول نین موی
مشکه چانه که سین زنده کره دن سوی یو
کیه همراه دوهه که دن دوهه تمناییری

آکنه بره روزی عکس جمال تو ندید
غرق ابی هست که یک فطره بلدت کشید

بینه پرت و نس و بیه دلبره چان بیه نا
فمونی زن چو سو ابس فطره غم کانه نینه
زله باوی هست سو چانی دورک کو مرقط
زلفخی بوی خوش و کاکل آن دلبره یار

پرنه بیم بیم یه بنی چان نو سره بیم کره خدا
ترشیه ترشیه چو کران نس لطفه بن آب نه یو
زما که چایکونه دماس سه سگاه ز خلل
بیه نس کره پیر نس ز ککوی باوه بخار

حدّه نیرت یس ون شی دیه کاره ته زادی
 عقیده سان ته مانده بی بی چو لبان عمر سو
 نندره نازک منیره بو قزیه کره گرسو خدا
 جلوه چانی چو جالک چو تجلی به عیان
 چمنه تنی به ذرن منیر پانه اک دانه هوا
 مهره چانی چیه بدیمت نیک بد کانه نیر
 شه و چو نیل به بنی ننه تل میا نوون
 برده تل بیه ترا و تم بهو نپه نپون می پرو
 دیه کر لاف بجانی کو هیلتت پیتاف

اکسی منیر عمره منی تر نشینه تر نشینه لگو گاوی
 پانه رستوی چو کرمان یس انده نس او ره
 ننه کانه نیور نه تل چونه کانه تهو چو خدا
 ذره ذره عشقه چانی چو نثر ان کل جهان
 به اژانی ته دلال چوک ته و چیه چانی نشینه
 مبله سارن چو بنویمت چیه خبر بانه خبر
 امری پکن ته خزا نانه ده لبنت چو نپه ان
 روه سی کن شه بهمان کبه نت روزه لو
 چو خدانی ککنی مدنه خودی کرده سو صاف

ز عکس روی تو یابند مقبولان هدایتها
 ز خاک کوی تو یابند مسعودان سعادتها

لبن کم کم هدایت هم چمن چانه رو چرخ زنا
 قبولی مقبلن چمن تهنده لانه فریتر سو
 زه هو هو حضرت یاهو ون تو یابی گرنو
 انز کر کر انز واره چو سوس کاره ساکن عار
 عنایت ته کرم بابوی گداین کتوتنه نادان
 حمایت فضلنی چانی کرن ناستی اس امی
 مهربانی کرت بانی مباطن نه ووش اندر

تو کم کم سعادت نی بو کر چانه براندج جا
 رطت هم هم نه بر زانوی نصیبه نند می شر سو
 شه دریا چوک ته بختها رگناهن سانی بوبو
 زه کر پوشیدی عیسن چو چانی شکر کوی کار
 نسلی دت همه سی حمت دل سارن گهسکان
 حمایت سی ولس مسکان نه و چو ضد چانسی خا
 مهربانی ته بدلاون گناهن گذران ان کر

سو مهر ک از دهوتری مهر ز دوسر پک نظر آو
 بهر سو نه چاخی و آن کز آن پرت سانه دور
 زه برقع ترا و خفی مو کانه و بهر زوراه متوخی
 یکی زلفه و ریس کسی شه قدسی گمتهی قلوا
 علی شه بهنگ دل و ن سبب نسی پانه نشانی

رُمه هم جسمی میانی کرامت دولتری پراوی
 دکی اک در شاه جلواه و نه ون کینه روزی
 زه و نر او خفی مو توره را واده گفتگو فور
 ون کیا آومی خلی گمت روز مینی قلوا
 ننی نت علس اندر بیت غم بمثلین جانی

در محیط فکته ام زورق

که دو عالم در دست مستغرق

چشم محیطی سه ابره ز هنر نانو
 و نه ایوان نه جبر تن ارم مار
 ناره کو آب یب متو می روزن
 آب دریا و آبه سی کیره کباه
 و چه تفاوت مده پیچی بنیاد
 اعلسی کتهو غیرت نه تبدیل
 کفر و وسوس و کار شیطانی
 لهریه کو طهریه زانه نو نادان
 بم خدا ز هلتد منهی تنه ترا و
 بم اسی و پونه بوی نه بوی و نو
 ما و من و ن مده ای شه بهران

بنیب نت متزنه عالمی و ن آو
 ناره نش آب آبه شه سکار
 معنه مشکل چو نیگتنی بوزن
 مردنی مود مود متو می مره کباه
 پره ون هی همیشه تفاوت یاد
 نت بجائی چیه رنگ بریکه دبل
 بدعت و سنت و مسلمان
 آگهن نش چو ساری بیان
 کن سو وانی نه احمق و ن آو
 نش خدا چو ی نه کو جدانه انوی
 گوک پنداره با خدا چو ی زان

لاف پندار احمقن چو بی کار	تراویست دار دیشه هس دیدار
۳۶	آن دل که یافت یکدم از کوی او نشانی کرده نثار رایش در هر نفس بهمانی

لب و دُور چانه بند و بزم هم دل نشانه شکستن چیرستن منزند بیدار یکدیگر چانی خیال باوه پس پس مودر گشت و نو نشن خواگویی تو چه نشین کیمت و نشی علم کز تو هر نوی چو چشمین زه زه نهفت چهره گز بهو چانه کوچه مشکاه اریان دین بهو بهیا دُوسی بود انده چانی مطلوبه تی و تی کیا دنت بر تو غزلک چوک زن زن ابره زبانه سو و اچو سیدلن چانو سودا سی و سودا سر ساسه بدنه لجه که بد بد چو سو کاه	و ندان چو نشت و نه سوی پرت شهر جهان دادی لداه چو چاکو در ذکر سوت هی هی نس لذت چو نیت حبت ته دونه هو نس نش برابری چو ی اندوه شادی و غم تعریف غم و ن چا نوطقت چو کت زبانی زو ساری همه کزبان کز نه نوره چا کتی روشن نش چو ساری اسراره نی زه آگاه لوکن همه نوره چاک بن بن گمانه رایه خودک زه کانه نه نقصان کز میلکوی و خواجه سوی سر بنیا علی شاه نش نش مس اودی سوا
--	---

۳۷	در و عشقت کرد وای دل شوریده است هر سر موئی از آن هر دو جهان کم بهیاست
و او عشق چانو ساین و نه دادن ران نغمه چاک می چو آمنت حصه تنی مان مود پس اوده نه چانی مره زاه غم نبری	نغمه دادک سر هر مو لبه ملک و جهان کیا سو سخفاه چو نه کزان زانه بینا زان نش دنگ ملک نقایس حایه نمیشه مری

نم مرن کره پیه مرن دم بم کرانی زه شهید
 و لیتقی چانه بلایه عمره مزه تل دلی
 لایبوی دلبه سندی پوه و فائ آن نه خفا
 دیار وی نش پوه و حقن یه بار دنیا یار
 د و لیتقی مبلینه چانچ هینه مفتی اسان
 وار یاه تیر غمش شی پیری کرته پوه زو
 نیر چانو بد پوه مهرین و پیهی نه زو
 چانه در یاره برهان کنه نه کنه سار جدا
 مطلباه کانه نه دلس مه غمه چانی نه سوا
 سو دایس ه سواندر طلب سودن وان

و چینهوی چانو چوه شهید لایبوی سیدی
 یاره سندی پوه چان خلتاه کانی
 لغمتناه بد چیه متن سیدی عتابت کفاه
 ترا و نوی سر پوهتن بم زه دنی دن کار
 زه پوه دنیا لوی کنی دنو سر زه دلو کر شتی جان
 سده کس دن و کس کبیا ه سنه طالع کس چوه
 سیده ناسوی بیه ناسوی پوه نه مکیوی سیدی
 نه شیرین دن پوه شیرین پوه پوهون چانه مدرا
 غم نه بم چانو دلی دادلین هند پوه و
 زه نه سودا ه سوا کنه پوه علی شایه وان

دین ره هر که او ثابت قدم نیست
 ره جانش با سرار قدم نیست

بمس خربت دته اندر نه کهور چی
 نند زو بخیر اساره نش گو
 کرن بهنر کرشی نهی استقامت
 دلاه بس ملک معنی سیلسی ژاد
 خبر دارس زه بر کس کرم کم
 دلو محرم سپین عشقش دلو هوا

نمشنات عالم باطن نه کر چی
 سواز دلدار نه دباره نش گو
 دیان ات چی کریمت بد کریمت
 نمشن ساروی خطره و سوسه دراو
 نمشن گرفته فکر شادی نه ملک غم
 و لو ما نمشنری ویری کلو هوا

سرس افت کرن ژبی دانه دانه
 ز دریا پوی جدارن قطره پویان
 گنگان پوی نه بدریادن برتن
 سپین فانی تخته ها منتر صد رسی لای
 فنا آخر گزیهون آخر فانی
 برت آس یله دتو قطری پان
 و لیکن بشرط گوناگونوی چایو
 سپین لای پانه نش نابودنی صاف
 علی مرتضاءس کن نظر کر
 خدا و مصطفی سوی پیر مادی
 اتی کن فیض تون یارن بند راو
 خدا و مصطفی تر شته دی عنایت
 بلا تین رافضس حی رافضس دی
 علی شاهوژه مندوی ته پوی تاو

چیه بیگانن نه ژانان محله خانه
 نوی نو در شکم ژبی دتو غرقان
 ملک ژبی خشکی دریاده اسس
 چیه اسکاچ نه اقرایح نته جا
 سه لارن پوره لوری نادلانی
 سپین ون نت نت تی ریایه پویان
 سمیت راتش ته افتا بس کمیو مانو
 شهیل گوراکوی پویون و هس تاف
 علی شاهو سو جانیوی پیر بهر
 نمس رستوی نه آتو کانه و اتاوی
 چیه ناواه بن نوی اگر کنوی و
 کرن پس نش کری شاه ولایت
 سوبانی کر سوتهونه ضر و جهان چیه
 شه همدان امی ناوان لوی باو

۳۹۵

ای شده نور خدا از مر روی تو پدید
 خرم آن کس که دین عید میده وی تو دید

ژندرسی میم ژه و جهان نمن متنی پور خدا
 روبه ویم ژه و جهانی نهیم نه هم پیده دید

پیره نورانه نشه چانه نمنان نور خدا
 مر حیا پوک چیه نمنان کبایه نمنی جان عید

سو خوابات فناء پس زه زن محو پیه
خاک زن سرمه نش در نظر پاک بنی
زند سی نش و چینی گوتہ پیش سار پرن
وہ سو کیاہ بختہ بڈوی کیا سو خرنی کارہ کلی
شو زری پھوی علی شہ نظراہ نرن زہ کر

کہ سبنن نہ کی دامہ چنے عسقمہ
لاکہ لیس براندہ مژری چان اہن ہرمہ کنے
کو سی زن منہی لیس زہ دنی بوسہ کھرن
پایس لیس زہ تہی سوان جلوہ چانہ کلی
داتہ کن کن سوریدی پیه لیس ہرہ نظر

کشتہ تاجو تخت لہای جمالت جام
دیدہ ام حسن و جمالی کہ در و حیرانم

دیشختی چانو تختی بنہ بواس نرسہ
بنہ کل نقش و عالم دل چھینتی مہ نوان
بہتری وندہ و قس بنہ پوت امرہ صفا
ماسواک بواجی نہ علمہ جانک چومہ کار
کہہ عمرہ نہ عجایب چوسہ کنہ بوہین
پاشی پانہ بو عاشق پانہ دادوی تہ دوا
عشقہ کافر بنہ سینوس دل تہ دین بنہ مزل
کو نرن کر مہ خبر تہ روزن کن کن نہ خیر
بنہ فانی کر ہنکہ ملک و سینوس تہ شاہ
بہ علی شاہ عنایت تہ دربار علی

و چو پھوی حسن و جمالاہ مژہ حیران تہ
خط مژہ لدارہ دلس مژ تہ چانوی پھویا
پر مہ دیدارہ سبق چان مٹہ سار و صفا
زان چانی چہ مہ کر تہ جان پیرانی نہ بکار
بانہ زہ نادان بوین بان پانچی کنہ نرن
راونک بنہ لب لیس نوکانہ نش پانہ سوا
نہ بواز شک و یقان تہ ز ایمان نہ کل
بہ خبر باخبرن کر و خہ مہ و مہ زہ
کہہ وان چوس نرنہ بو کر ہمنکو ملک بقا
فیض یاران بنی نرن چو زہ سرکار علی

